

at den højtærede Minister har sagt, at det var Tal, det var godt at sysle med i en Sommerferie. Det er meget muligt, men jeg kunde godt tænke mig, at det vilde blande en lille Smule Malurt i Ferieglæden at tænke tilbage paa disse Tal; der er jo et gammelt Ord, der siger, at Modsætningerne kalder paa hinanden, og det kan godt være, at det vil gøre sig gældende her.

Den højtærede Minister paapegede, at jeg havde sagt, at Dagpengene var lavere end efter Loven af 1916, navnlig for de mindre Indtægter paa 1 500 Kr., 1 200 Kr. o. s. v., og den højtærede Minister svarede med at sige: Ja, men den Mand, der i 1916 havde 1 200 Kr., har højere Løn nu, og saa faar han højere Dagpenge. Ja, det var jo ogsaa et Svar, det var et Svar efter Regelen, at naar man spørger i Øst, faar man Svar i Vest. Men det har intet som helst med Sagen at gøre, den højtærede Minister kunde i og for sig lige saa godt have oplyst, at vedkommende var blevet 10—12 Aar ældre eller maaske betalte 100 Kr. mere i Husleje; det havde været nøjagtigt lige saa sagligt. En Indtægt paa 1 200 Kr. berettigede i 1916 til 2 Kr. 66 Ø. i Dagpenge, men en Indtægt paa 1 200 Kr. vil, hvis det foreliggende Lovforslag gennemføres, kun berettige til 2 Kr. 26 Ø. i Dagpenge, altsaa 40 Ø. mindre. Det kommer man ikke udenom.

Den ærede Ordfører for de Konservative (Tvede) mente, at en Lov som den foreliggende vilde holde de paagældende skadesløse, med andre Ord, at de vilde kunne klare sig lige saa godt, hvis dette Lovforslag gennemføres, som med det, de tidligere har faaet, og den ærede Ordfører for de Radikale (Jeppesen [Drusebjerg]) var jo inde paa det samme. Der var skøn Enighed i saa Henseende, og den højtærede Minister sluttede op i Rækken. Men det er ganske umuligt, først og fremmest naar man sammenligner med Loven af 1920, men ogsaa naar man sammenligner med Loven af 1916. Jeg har udførligt omtalt Dagpengene og skal ikke komme ind paa at nævne flere Eksempler herpaa, men jeg skal anføre nogle ganske faa Eksempler paa Erstatninger ved Ulykkestilfælde, der medfører Dødsfald. Jeg tænker her paa saadanne Tilfælde, hvor der ikke er Tale om noget Børnetillæg — saadanne vil der jo blive mangfoldige af. Jeg skal da nævne, at Erstatningen for Dødsfald i 1916, naar Forsorgerens Indtægt var 1 200 Kr., var 6 000 Kr., men efter Bestemmelserne i det foreliggende Lovforslag vil den kun blive 4 080 Kr., altsaa 1 920 Kr. lavere — det er da selvfølgelig reelt mindre, og det

bliver endnu værre, hvis man tager Hensyn til den mindre Købeevne, Pengene har nu. Erstatningen efter Tabet af en Forsorger med en Indtægt paa 900 Kr. var efter Loven af 1916 4 500 Kr., nu foreslaas den nedsat til 3 060 Kr., altsaa 1 440 Kr. mindre. Ogsaa dette er et reelt mindre Beløb, som de paagældende skal klare sig med. Og saaledes kunde der nævnes mangfoldige Tilfælde. Man kunde spørge: Hvorfor disse Nedsættelser? Det er jo dog ikke velstillede Folk, det drejer sig om, og det er da heller ikke, fordi Taksterne har været for høje. Ganske paa samme Maade forholder det sig med Skadeserstatningerne. Jeg kunde nævne det ene Eksempel efter det andet paa, at der efter de foreslaaede Bestemmelser rent pengemæssigt set vil blive udbetalt betydelig mindre i Skadeserstatning end efter Loven af 1916. Og her er slet ikke Tale om Parikronen, der skal respekteres, ikke Tale om 1920-Loven, der skal omregnes, men her er Tale om et Tilbageskridt i vor sociale Lovgivning.

Saa er der blevet nævnt Børnetillæget, som siges at være en Forbedring af Loven. Nu var det dog egentlig talt sørgeligt, om der slet ikke skulde være en eneste Oase at finde i den politiske Ørken, som den højtærede Sundhedsminister vandrer om i for Tiden, men heller ikke her er der efter min Opfattelse noget at rose sig af. For en Enke med et Barn, hvis Forsørgeres Løn har været 2 400 Kr., falder Erstatningen med 10 pCt. En Enke med et Barn, hvis Forsorger har haft en Løn paa 1 800 Kr., faar 5½ pCt. mindre end tidligere. Jeg vil gerne understrege, at de faa Lyspunkter, der er i Loven, intet som helst vejer op mod de umaadelige Føringelser: den stærke Nedsækering af Dagpengene, som vil komme til at ramme mange, den stærke Nedsættelse af Erstatningerne for Føringelse af Erhvervsevnen og Erstatningerne for Dødsfald samt den urimelig lave Aarsløn. Der er i Virkeligheden intet som helst at dække sig bagved overfor de store Føringelser, der i saa mange Tilfælde er foreslaaet.

Den ærede Ordfører for Venstre vilde ikke anerkende, at Loven af 1916 byggede paa Forholdene i 1914. Jeg siger til den ærede Ordfører: Se paa Aarslønnen i 1914, og se paa Dagpengene efter Loven af 1916, og prøv saa paa at regne det efter, saa vil enhver Tvivl forsvinde. Jeg forstaar ikke, hvorfor man angriber og benægter disse Tal, naar man ikke kan levere fjerneste Bevis for, at Tallene er urigtige.

Den ærede Ordfører for de Radikale udtalte en Formodning om, at mit Parti